

Vonnisnummer 2019/L1563
Rolnummer 19G000057
Systeemnummer 16RG37567
Repertoriumnummer
Nottienummer parket
Datum van uitspraak 21 mei 2019
Naam beklaagden 1. 2.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. ²⁰¹³ geboren te op wonende te
van Belgische nationaliteit

2. ²⁰¹⁴ nummer met maatschappelijke zetel gevestigd te met als KBO-

beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 september 2009 tot en met 22 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als
eigendom van
met maatschappelijke zetel te
ondernemingsnummer en nr. eigendom van
geboren te op wonende te

1 door verhardingen te hebben aangelegd in grasdallen dienstig voor het parkeren van voertuigen en het plaatsen van glasbakken en een container

tussen 1 december 2015 en 31 december 2015, op niet nader te bepalen data
(stuk 40)

door

2 door op de bouwrijestrook links naast de loods verhardingen met steenslag te hebben aangelegd

tussen 1 december 2015 en 31 december 2015, op niet nader te bepalen data
(stuk 40)

door

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te Gent. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheke.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 15 januari 2019.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 19 maart 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 19 maart 2019:

-
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ameloot, substituut-procureur des Konings;
 - het verweer van de eerste beklagde, _____, bijgestaan door meester Koenraad Van De Sijpe, advocaat te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57;
 - het verweer van de tweede beklagde, _____, vertegenwoordigd door meester Evelien De Taeye, advocaat te 9000 Gent, Kasteellaan 141, als advocaat van de lasthebber ad hoc, meester Colin De Beir, advocaat te 9500 Geraardsbergen, Pastorijstraat 19;
 - het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de eerste beklagde.
3. De rechtbank verbetert de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.
 4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

5. Eerste beklagde is de zaakvoerder van de _____ een schrijnwerkerij met maatschappelijke en exploitatiezetel op het adres gelegen te _____

Vornoemd perceel ligt volgens het gewestplan _____ deels in een woongebied met landelijk karakter en deels in diepergelegen landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

6. Op **29 mei 2015** werd door het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor "het uitbreiden van het bedrijf door het bouwen van een nieuwe loods, een inkom en bijkomende burelen, en het verbouwen van de bestaande ruimte".

7. Op **9 oktober 2015** werd door het college van burgemeester en schepenen een vergunning verleend voor het wijzigen van de stedenbouwkundige vergunning van 29 mei 2015 zijnde het verhogen van de loods en het aanpassen van het ontwerp showroom.

Voornoemde stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd mede gelet op de ligging van de aanvraag in woongebied met landelijk karakter.

8. Op 14 januari 2016 werd vastgesteld dat :

-de voorwaarden van de vergunning (van 8 april 1999) niet zijn nageleefd;
-op het perceel, achter de loods, in agrarisch gebied open constructies opgericht zijn voor houtopslag; volgens de luchtfoto's zijn deze constructies opgericht tussen 2002 en 2012; voor deze constructies is geen vergunning verleend; deze volledige oppervlakte is verhard met steenslag; achter deze open constructies voor houtopslag is zeer recent nog een verharding in grasdallen aangelegd die dienst doet voor het parkeren van voertuigen en glasbokken en een container. De bouwvrije strook links naast de loods is verhard met steenslag.

9. Op 9 mei 2016 werden beklagden aangemaand een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand.

10. Op 8 juni 2016 deelde advocaat Truyens onder meer mede dat hij meende dat tweede beklagde in aanmerking komt voor het aanvragen van een planologisch attest overeenkomstig de bepalingen van art. 4.4.24 ev. V.C.R.O. en het leek hem aangewezen eerder dan het onmiddellijk aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning tot regularisatie van de aangeklaagde feiten, voorafgaand een aanvraag tot planologisch attest in te dienen.

11. Op 7 juli 2016 verklaarde onder meer dat er recentelijk verhardingen werden aangebracht achter de houtopslag in grasdallen die dienst doet voor het parkeren van voertuigen, er glasbokken en een container werden geplaatst en dat de bouwvrije strook naast de nieuwe vergunde loods werden verhard met steenslag.

Verder stelde hij dat de verhardingen in grasdallen, het plaatsen van de container en het verharderen met steenslag van de bouwvrije strook naast de tweede vergunde loods dateren van in de maand december van 2015. Hij stelde dat alle werkzaamheden zijn gebeurd in opdracht van de bvba waarvan hij zaakvoerder is.

Voor de niet-vergunde werkzaamheden heeft hij geen beroep gedaan op een architect noch aannemer, ze hebben die werken allemaal zelf uitgevoerd. De beweegreden om verschillende zaken uit te voeren zonder vergunning was omdat er geen andere optie was; ze vonden in de buurt geen geschikte locatie om het bedrijf te vestigen en konden alleen maar op de bestaande plaats uitbreiden. Hij verklaarde de intentie te hebben om de begane overtredingen te regulariseren en heeft contact opgenomen met architect uit Ze bekijken de mogelijkheid tot het bekomen van een planologisch attest opdat een duurzame planologische oplossing voor het bedrijf kan worden gerealiseerd.

12. Op 13 januari 2017 werd een aanvraag tot het regulariseren van bestaande verhardingen en luifels ingediend. Deze aanvraag werd onontvankelijk/onvolledig bevonden.

Beoordeling

13. Voorafgaandelijk: rechtzetting materiële vergissing

De rechtbank stelt vast dat in de dagvaarding wat betreft de tenlastelegging A.1 de woorden "glasbakken" dienen gelezen te worden als "glasbokken".

Het behoort deze materiële vergissing recht te zetten.

14. Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking.

Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek en daarmee is de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd voor 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklaagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de "zwaarste fout" pleegde.

Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap en zijn voor haar rekening gepleegd. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat eerste beklaagde zaakvoerder is van tweede beklaagde en beslissingsmacht heeft in tweede beklaagde.

Eerste beklaagde pleegde de misdrijven (voor zover bewezen) wetens en willens.

"Wetens" in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde en "willens" in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen.

Eerste beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

15. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de onder A.1 ten laste gelegde feiten ten aanzien van beide beklaagden afdoende bewezen zijn. Hiervoor kan onder meer verwezen worden naar de vaststellingen van de deskundige verbonden aan het Agentschap Inspectie RWO.

Beklaagden betwistten overigens ter terechtzitting d.d. 19 maart 2019 niet verhardingen in grasdallen onder meer dienstig voor het parkeren van voertuigen te hebben aangebracht.

Ook de tenlastelegging A.2 is naar het oordeel van de rechtbank ten genoeg van rechte bewezen in hoofde van beide beklaagden.

Het aanleggen van een verharding met steenslag op een reeds bestaande illegale grindverharding op de bouwvrije strook links naast de loods in agrarisch gebied zonder of in strijd met een geldige vergunning is wederrechtelijk.

Uit de stukken en elementen van het dossier blijkt dat de wederrechtelijke handelingen erop gericht zijn de bedrijfsactiviteiten in het kader van de schrijnwerkerij verder uit te breiden naar het achterliggende landschappelijk waardevol agrarische gebied.

Er weze benadrukt dat **de agrarische gebieden** bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens de verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbieding van bestaande bedrijven.

De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

Straf

16. De onder A.1 en A.2 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van de beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

17. Het openbaar ministerie vorderde voor de eerste beklaagde een geldboete van 1.000 euro en voor de tweede beklaagde een geldboete van 750 euro.

18. Krachtens artikel 6.2.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van de straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis § 1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

19. De beklaagden stelden hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Vanuit ruimtelijk oogpunt is het diep insnijden van de inrichting tot in het achtergelegen landschappelijk waardevol agrarisch gebied onacceptabel. Waar beklaagden stellen dat er in de omgeving geen geschikte locatie werd gevonden om hun uitbreidingsplannen te realiseren en zij zich genoodzaakt zagen om op de bedrijfssite de uitbreiding door te voeren, dient opgemerkt dat beklaagden reeds op de hoogte waren in 2001 dat het bedrijf op de bedrijfssite geen verdere expansiemogelijkheden had.

Beklaagden benadrukken dat de gemeenteraad op 9 oktober 2018 de aanvraag tot planologisch attest positief beoordeeld heeft en besloten heeft dat dient overgegaan te worden tot de opmaak van een plan. Hiertegen werd evenwel beroep aangetekend.

Er kan niet ingegaan worden op de vraag van beklaagden om hen de gunst van de opschorting te verlenen. Opschorting betreft een buitengewone gunst met een uitzonderlijk karakter. De inbreuken zoals bewezen in hoofde van beklaagden kunnen op geen enkele wijze clementie verantwoorden in de verregaande vorm van opschorting mede gezien zij in professioneel verband gepleegd werden.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van die aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich mee.

Eerste en tweede beklagde beschikken beiden over een blanco strafregister.

20. De hierna bepaalde geldboeten, waarbij ook rekening werd gehouden met het respectievelijk aandeel van elk van de beklaagden, komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Mede gelet op het blanco strafregister van beide beklaagden kan aan hen beiden uitstel van tenuitvoerlegging van een deel van de respectievelijke geldboete worden verleend.

Zij verkeren beiden daartoe in de wettelijke voorwaarden.

De geldboeten dienen verhoogd te worden met de opdecimen.

KOSTEN EN BIJDAGEN

21. De beklaagden dienen veroordeeld te worden tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

22. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

23. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

24. De beklaagden moeten ook wel een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

HERSTELVORDERING

25. Bij schrijven van 18 juli 2017 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering van **13 april 2017** overgemaakt aan het parket van de procureur des Konings strekkende tot het herstel in de oorspronkelijke staat door:

-het verwijderen van alle constructies die in het landschappelijk waardevol agrarische gebied gelegen zijn, dit zijn onder meer: de onvergonde aanbouw (achter de wederrechtelijk gerealiseerde loods), de hoge constructies voor houtopslag, de grindverharding en verharding in grasdallen, glasbakken, container e.d. (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De stedenbouwkundige inspecteur acht een termijn van 12 maanden ruimschoots voldoende als hersteltermijn

De Hoge Raad verleende positief advies op **18 mei 2017**.

Er kan ingegaan worden op het verzoek van beklaagden om wat betreft de herstellvordering de zaak uit te stellen in afwachting van het resultaat van de procedure m.b.t. het planologisch attest.

Het openbaar ministerie stelde ter terechtzitting van 19 maart 2019 geen bezwaar te hebben tegen het gevraagde uitstel.

BURGERRECHTELIJK

Burgerlijke belangen

26. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

Verbetert de dagvaarding als volgt:

"(...)

A (...)

1 door verhardingen te hebben aangelegd in grasdallen dienstig voor het parkeren van voertuigen en het plaatsen van glasbokken en een container

tussen 1 december 2015 en 31 december 2015, op niet nader te bepalen data
(stuk 40)

door

2 (...)"

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, zoals verbeterd, en A.2 samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **250 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 23 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, zoals verbeterd, en A.2 samen tot een **geldboete van 750 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 4.500 euro.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **250 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

HERSTELVORDERING

Stelt de zaak voor wat betreft de behandeling van de herstellvordering **uit** naar de openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer van **17 december 2019 om 09.00 uur**.

KOSTEN EN BIJDAGEN

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 311,36 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 21 mei 2019

waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

S. De Schrijver

voorzitter

J. Ostyn

substituut-procureur des Konings

M. Delporte

griffier.

M. Delporte

S. De Schrijver